

derneft at henftille til den ærede Minister, om det ikke maatte tages under Overveielſe, om ikke de Ulemper, der med Hensyn til Artilleriets Installation nu ere tilſtede, maatte kunne afhjælpes ved ikke meget koſtbare Forandringer med Hensyn til Skibets Konſtruktion for og agter, navnlig ved Ruſtet og Bagklædningen. Det er vel ſandt, at Skibet har ſin væſentlige Dygtighed i Hurtigheden, men det maa dog ganſke viſt tillige være et egentligt Krigsskib med Gøne til at bruge et Baahen, ſom det er forſynet med, mod en Fjende; thi det forekommer mig, at, hvis det alene var Dømedet at benytte dette Skib ſom Uoiſodamper eller til at beſørge Depecher eller hurtige Grønder eller Sigt, var det fornuftigere at anvende den Kanon, ſom nu ſtaar der og har koſtet mange Penge, paa et andet Skib, hvor den kunde gjøre Nytte. Jeg har imidlertid den Formening eller i alt Fald det Haab, at det ikke vil være unuſtligt at gjøre en Forandring i Konſtruktionen, ſaaledes at de Møngler, der nu hindre Kanonens Brug, kunne rettes. Jeg takker den høitærede Miniſter for det velvillige Svar, jeg modtog paa de forſkjellige Spørgsmaal, og navnlig takker jeg for Udſigten til, at den høitærede Miniſter vil tage Spørgsmaalet om Sekondlieutenantsinſtitutionen nærmere under Overveielſe, for at det da nærmere kan komme til Afgjørelſe hos den høitærede Miniſter, hvorvidt der findes Anledning til i den Henseende at foretage de Skridt, ſom ville være nødvendige til en midlertidig Forandring i de nu værende Beſtemmelſer med Hensyn til Antallet af Sekondlieutenanter og Antallet af Kadetter.

Fiſcher: Jeg glæder mig meget til den Enighed, der i Tidens Løb vil komme tilſtede imellem det ærede 2det Medlem for 10de Kredſ (Seſen) og mig, og ſkal være rede til at antage, at den uſeifbarlig vil indtræde, ſkjøndt der var en Yttring, det ærede Medlem brugte, ſom uvilkaarlig vakte Tvivl hos mig. Det ærede Medlem erklærede nemlig ſin Mening for den eneſte fornuftige og rigtige. Det var mig et ondt Parſel; thi naar man føler Trang til paa Forhaand at bruge ſaa ſtarke Udtryk om Rigtigheden og Fornuftigheden af ſin Mening, tror jeg, at der kan være Grund til at antage, at der deri dog tilſidſt ligger en ſagte Tvivl om, at Yttringen er fuldſtændig berettiget. Jeg er bange for, at Enigheden ikke kommer i Stand, naar jeg ſkal være ganſke ærlig. Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Luzen) yttrede, at det ikke forholdt ſig, ſom jeg havde ſagt, at Værftet havde vægret ſig ved at opfylde Miniſteriets Befaling. Jeg tror ikke, jeg brugte dette Udtryk; men har jeg brugt Udtrykket, har det ganſke viſt ikke været korrekt; jeg burde da have ſagt, at Værftet ikke havde efterkommet Miniſteriets Befaling, thi Miniſteriets Befaling

gik tydelig og klart gjentagne Gange ud paa: hal et Skib op af en Vægt af $3\frac{3}{4}$ Millioner Pund; thi derved ſkal Beddingen forſøges.

Ordføreren: Den ærede Miniſter udtalte ſig i ſit første Foredrag om den Maade, hvorpaa Maalingen med Hensyn til Maſtineerne i „Gorm“ og „St. Thomas“ er foregaaet, idet han ſagde, at den var forſvarlig, men dog ikke fuldkommen rigtig. Han indrømmede, at Maalingerne led af den Mangel, hvoraf Maalinger maa lide, ſaa at man ikke kunde ſige, at de vare fuldkommen nøgagtige; men de vare ſaa gode, ſom Maalinger kunde være. Det forekommer mig, at den ærede Miniſter i ſit ſidſte Foredrag modificerede dette noget, og det forekommer mig heller ikke at ſtaa i Overensſtemmeſe med Slutningen af Marineminifteriets Skrivleſe af 14de Juli 1873, hvori det hedder: „Da det dog for enkelte Maalingers Bedkommende kan være Tvivl underkaſtet, paa hvilken Maade de retteſt foretages, har Miniſteriet til Veiledning for fremtidige Leiligheder ſøgt at erholde Oplyſning fra England om, hvorledes der i ſaadanne Tilfælde forholdes med Hensyn til Maſtiner, der leveres til den engelleſke Marine.“ Der ſynes alſaa at være en Forſjel med Hensyn til Grundlaget, ſom er noget ganſke Andet end den almindelige Ufuldkommenhed, ſom der er ved alle Maalinger i Verden, og det er ogſaa det, ſom er paapeget af Statsrevisionen, og ſom jeg har omtalt. — Den ærede Marineminifter vilde ikke gjerne gaa ind paa, at der i Fremtiden i Kontrakter med Entrepeneurer ſkulde indføres Beſtemmeſe om, at det fra begge Sider ſkulde paaſes, hvorvidt Kontrakten var opfyldt, og at det ikke alene ſkulde ligge i Marineminifteriets Haand, og han mente, at, ſaa ubehageligt dette end kunde være, var det en Pligt, ſom Marineminifterien ikke maatte ſkyde fra ſig. Det har ganſke ſikkert ikke været Udvalgets Tanke at ønske Marineminifteriet fritaget for en Ubegagelighed; men dets Tanke har været den, at jo liberalere man affatter ſaadanne Kontrakter, deſto viſſere er man paa at faae billige Betingelſer, og jo mere vilkaarlige og ſtrenge man gjør dem, deſto mere ville ſaadanne, ſom ellers kunde ønske at paatage ſig Arbeidet, holde ſig tilbage. Det er den Omſtændighed, at ogſaa Entrepeneurerne i Kontrakterne ſelve ſe en Udvæi, ſom udelukker al Vilkaarlighed, der kan gjøre det beſigtſmæſſigt at have en ſaadan Beſtemmeſe. — Jeg tør, efter hvad der er blevet bemærket ſaa vel af Marineministeren ſom af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Luzen), ikke benegte, at den Prøve, ſom er anſtillet af Ophalingsbeddingen ved Hjælp af „Rolf Krake“, kan være fyldeſtgjørende for det Brug, Marinen piſſer ſig af den paagjældende Bedding, men afgjort er det, at den er ikke fyldeſtgjørende for at viſe, at Ophalingsbeddingen opfylder